

DANSENS 2019 DAGE

29. APRIL - 1. MAJ

Linedancevirus på Fanø

I løbet af fire år er linedancemiljøet på Fanø vokset fra ingenting til knapt 70 udøvere. Og da linedance er en international dans med internationale udtryk, er det også en grund til, at i hvert fald nogle turister vælger Fanø som yndet feriemål.

TEKST OG FOTO: LONE NYHUUS

I princippet er der kun en vej på Fanø. Den går til gengæld hele vejen gennem øen. Fra Nordby i nord til Sønderho i syd. Kirkevej, hedder den. Et par kilometer fra færgelejet kommer man til Rødgaard Camping, en af øens syv registrerede campingpladser. Marie Sørensen har sagt, at hun vil sætte et flag ud. Det kan være, det er et amerikansk flag. Eller måske Dannebrog. Foran et nedlagt butikslokale står flaget. Det er det amerikanske. Bag de store vinduer danser torsdagens sene hold.

En lille mand med dansesko og headset om halsen ægger de fremmødte kvinder: »Mere og mere,« siger han, mens han løfter højre arm, og svinger den lidt beskedent over hovedet. »Mere og mere,« siger kvinderne, og sangeren synger derefter refrænet ... *i wanna have sex on the beach*....

»Hvor er det godt, at jeg ikke forstår engelsk,« mumler pensionisten Erna, da musikken stopper. Videre til næste nummer. 'I love you to much'. »Nå gør du det, Leif?,« smiler en af kvinderne. Leif svarer ja, og at det ikke er nogen hemmelighed, at han elsker at tage turen fra Esbjerg til Fanø.

Med armen i slynge

Leif er vikar. Marie Sørensen, som gennem de sidste fire år har bygget et miljø op for linedance på Fanø, er sygemeldt efter et fald i februar

måneds høje sne. Sygemeldingen hindrer hende dog ikke i at bevæge sig fra boligen, en af campingpladsens mange vogne, og danse med. Med armen i slynge laver hun både *shuffle*, *chassée*, *coaster* og *quarter turn*.

Hun undlader dog at svinge armen over hovedet og sige *mere og mere*. Også selvom Leif på sit klingende vestjyske siger, at det vil komme til at virke rigtigt godt. Forudsat, at alle gør det samtidigt.

Marie Sørensen startede med at danse linedance ved et tilfælde. Egentligt er hun kræmmer og dukkemager, men en diskusprolaps gjorde, at hun blev nødt til at tage et kig på vægten. Den var sneget sig op over de 100 kilo. Noget måtte gøres, og da det er hamrende kedeligt at sidde på en kondicykel – også selvom man kan lade fjernsynet køre – faldt valget på linedance. I løbet af et år havde hun smidt 30 kilo. Hun var også blevet godt og grundigt smittet af linedancevirus'en. Så meget, at hun besluttede sig for at uddanne sig til instruktør, og med den uddannelse i baglommen slog hun sig for fire år siden ned på Fanø. Siden er antallet af dansere omkring hende vokset og vokset. Nu er det oppe på 70 kvinder ud af øens befolkning på godt 3000. De fleste dansere, er i deres bedste alder – læs 50+.

Fordi man ikke kan lade være

»Man får en flot røv,« kommer det som prompte svar, da jeg spørger, hvorfor de danser. Et andet svar er: »Fordi, vi har en mand derhjemme, der ikke gider danse. Når vi er byen og skal danse, så gemmer han sig.« Et tredje: »... det er rigtigt godt for vores motorik og koordination. Og hvor bliver man glad, når den pludselig er der!«

Et fjerde svar er, at man ikke kan lade være.

Marie Sørensen har nemlig bragt den frygtelige farlige linedancevirus til Fanø. Den gør, at man har musik i hovedet hele tiden. Når man sover ind

og når man vågner. For ikke at tale om al den tid, der ligger imellem.

Sådan er det for mange af de fastboende kvinder. Ydermere giver linedancen dem et kendskab til hinanden, der rækker ud over de tilfældige og daglige møder. Også for tilflytterne:

»Det er en vej ind i en del af lokalsamfundet. Vi lærer hinanden at kende på en anden måde. Vi ved da godt, at Bente er hende, der kører rundt med posten. Til linedance får vi ikke kun hilst, men også snakket mere personligt,« lyder det, mens gruppen sidder med plastikbægre og nipper til den ophældte rødvin.

Sådan er det også for mange af øens sommerturister. Når de vælger Fanøs campingpladser, er det ikke kun for at nyde godt af vejret, vinden og stranden. Det er også for at være en del af øens tilbud om sommerdans – to gange om ugen – og western-aftenerne nede på restaurant Dino.

»Linedance trækker også folk til Fanø. Sidste sommer havde vi et hold turister fra Mönchengladbach. Hele verden kan danse

sammen – vi bruger de samme ord,« siger Marie Sørensen, inden vi siger farvel, og jeg tager turen tilbage til Nordby og færgen.

Leif er klatret op bag min varevogn – der er alligevel ikke noget politi på Fanø, siger han – og Dorthe har sat sig ved siden af førersædet. Hun skal til Esbjerg, hvor også hun bor. Hun er én af dem, som er ramt af virus'en. Hun tager derfor gerne turen til Fanø – for det er jo der, man danser linedance.

INFO:

Fanø Linedancers i Dansens dag kan opleves torsdag den 29. april foran Superbrugsen i Nordby. Det er fra kl. 14.45 – 16.15. Med i programmet er også mavedanser-læreren Ragnhild Kallehauge og countrysanger/sangskriver Peter Borup.